

पुत्रा पुमांकृत्य शतत्रयं ॥ गंगादि सवति र्थे सु स्नातो भवति नित्यम् ॥
३८ ॥ स्मृत उवाच ॥ जे चैव गंगा यमुना चतत्र गोदा वरिसिंधु सरस्वती च
॥ सर्वानि तीथानि वसंतितत्र यत्राच्युतो दारकथा प्रसंगः ॥ ३९ ॥ य
म उवाच ॥ नरके पच्यमाने तु र्थमेन परि भाषितं ॥ किं त्वयाना र्चि
तो देवः केशव क्लेशनाशने ॥ ४० ॥ नारद उवाच ॥ जन्मान्तरा सहस्रे
सुतपो ध्यान समाधिना ॥ नाराणां क्षीणा पापानां कृद्मे भक्ति प्रजा
यते ॥ ४१ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ नाथ यो नि सहस्रेषु येषु प्रजाम्यहं ॥ ते
येषु

पाणि
७

धृतेषु चलाभक्तिरच्यतामु सदा त्वयि ॥ ४२ ॥ याप्रिति रविवेकानां वि
षयेषु नुपायिनि ॥ त्वामनुस्मरणां देवहृदया मुपसर्पतु ॥ ४३ ॥ किं
तस्य दाने किं तिथौ किं तपो भिर्किं मध्वरे ॥ यो नित्यं ध्यायते देवं
नारायणमनन्यधि ॥ ४४ ॥ जमदग्निर्वाच ॥ नित्योत्सव भवेत्ते शौ
नित्यं श्रीनित्यमगतं ॥ ये शौह दिस्थो भगवान्मंगलायतनो ह
रि ॥ ४५ ॥ भारद्वाज उवाच ॥ ताभस्ते शौ जयस्ते शौ कतस्ते शौ पश
जय ॥ ये शौ मिदीव श्यामो हृदयस्थो जनार्दन ॥ ४६ ॥ गोतम उ

गुरु
७

वाच ॥ गोकोटिदानं ग्रहसोयुका शीमकरप्रयागेयुगकल्पवर्षे
॥ यजायुतं मेरुसूवर्षादानं गोविन्दगोविन्दतनुत्यनाम ॥ ४८ ॥
अंगिरुवाच ॥ गोविन्दे तिसदास्नानं गोविन्दे तिसदाजपं ॥ गो
विन्दे तिसदा ध्यानं सदा गोविन्द कीर्तनं ॥ ४९ ॥ अक्षरपरमं ब्रह्म
गोविन्दे तिस्रश्च अक्षरं ॥ तस्मादुच्चरितं येन ब्रह्म भूषाय कल्प
ते ॥ ५० ॥ श्रीवादागिरि उवाच ॥ अद्भुत कल्पवृक्षोऽसौ अनन्तः काम
धेनवः ॥ चित्तामणिश्च गोविन्दहरिनामविचित्रयेत ॥ ५१ ॥

जयतु १

कु ३

पाणि

८

ह्रीरुवाच ॥ जयतु जयतु देवो देवकी नन्दनो यं जयतु कृष्णो वृ
द्धिमेवंशाप्रदिप ॥ जय जयतु मेघश्यामस्तको मलांगं जय जयतु प
थीभारताशो मुन्दं ॥ ५२ ॥ पिप्पलायन उवाच ॥ श्रीमद्भुसिंहवि
भवेगुरुद्वजायता पत्रयो पशमनाय भवोयथाय ॥ कृष्णाय
वृद्धिमेकजलानिभुजं गरीगोक्तेश्वर्याय हरये गुरुवे नमस्तः ॥
५३ ॥ हविहोत्र उवाच ॥ कृष्णत्वादित्यपदं पंकजपिञ्जरांते अर्धे
वमेविशानुमानस राजहंसः ॥ प्राणाप्रयानसमयेक फ्रवात

गुरु
८